

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

24.5.2011
KOM(2011) 285 slutlig

2011/0137 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tullens kontroll av att immateriella rättigheter efterlevs

{SEK(2011) 597 slutlig}

{SEK(2011) 598 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Bakgrund

I kommissionens meddelande om en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla – ”Europa 2020-strategin”¹ – understryks innovationens betydelse för tillväxt och sysselsättning, och för att denna prioritet ska kunna uppnås är immateriella rättigheter som säkerställer att resultaten av forskning, innovation och kreativ verksamhet kan utnyttjas till fullo av grundläggande betydelse. Intrång i immateriella rättigheter och den därav följande handeln med intrångsgörande varor är ett växande problem, särskilt i en globaliserad ekonomi. Utöver de ekonomiska effekterna för näringslivet kan intrångsgörande produkter innebära allvarliga hälso- och säkerhetsrisker för konsumenterna. I sitt meddelande om en inre marknadsakt² erinrade kommissionen således om att tullmyndigheterna genom ändrad lagstiftning bör få bättre möjligheter att skydda immateriella rättigheter.

I rådets förordning (EG) nr 1383/2003 anges regler om tullens ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter, och denna förordning är ett viktigt inslag i EU:s strategi för att skydda och kontrollera efterlevnaden av immateriella rättigheter. I september 2008 uppmanade rådet³ kommissionen och medlemsstaterna att se över denna förordning och föreslå samt utvärdera förbättringar av regelverket för ingripande mot produkter som konstateras göra intrång i immateriella rättigheter.

Kommissionen har utformat en ny handlingsplan för tullens bekämpning av intrång i immateriella rättigheter för perioden 2009–2012. Huvudinslagen i denna handlingsplan⁴, som utarbetats av kommissionen och godkänts av rådet, omfattar lagstiftning, verksamhetsresultat, samarbete mellan tullen och företagen, internationellt samarbete och medvetandehöjande åtgärder. Översynen av förordningen togs med i denna plan och utfördes av kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna i en arbetsgrupp som inrättats inom ramen för Tull 2013-programmet och som bestod av experter från medlemsstaternas tullförvaltningar.

I slutet av 2008 kvarhöll tullmyndigheterna vissa sändningar av läkemedel som skulle transiteras genom EU, vilket ledde till reaktioner från vissa WTO-medlemmar, ledamöter i Europaparlamentet, icke-statliga organisationer och civilsamhället. Det hävdades att sådana åtgärder kunde hindra laglig handel med generiska läkemedel, vilket skulle strida mot EU:s åtagande att underlätta tillgång till läkemedel i utvecklingsländerna och i slutändan även mot WTO-reglerna. Dessa kvarhållanden medförde att Indien och Brasilien inledde WTO-tvistlösningsförfaranden mot EU, vilket tillsammans med de synpunkter som framförts under WTO-samråden mellan Indien respektive Brasilien och EU visar att EU:s lagstiftning om tullmyndigheternas åtgärder för att säkerställa efterlevnad av immateriella rättigheter skulle kunna klargöras ytterligare för att höja rättssäkerheten.

¹ Meddelande från kommissionen: *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*, KOM(2010) 2020, Bryssel 3.3.2010.

² Meddelande från kommissionen av den 13 april 2011: *Inre marknadsakten*, KOM(2011) 206.

³ Rådets resolution av den 25 september 2008 om en övergripande europeisk plan för bekämpning av varumärkesförfalskning och piratkopiering, EUT C 253, 4.10.2008, s. 1.

⁴ Rådets resolution av den 16 mars 2009 om den europeiska handlingsplanen för tullens bekämpning av intrång i immateriella rättigheter för perioden 2009–2012, EUT C 71, 25.3.2009, s. 1.

1.2 Förenlighet med EU:s politik på andra områden

Förslaget är i linje med den strategi för skydd av immateriella rättigheter som unionen drivit sedan länge. Denna strategi återspeglas i ett flertal meddelanden från kommissionen, t.ex. det om Europa 2020-strategin och det om en inre marknadsakt⁵. Skyddet av immateriella rättigheter stimulerar innovation, och en effektiv efterlevnadskontroll har positiva effekter för sysselsättning, konsumenter och samhället som helhet.

Tullens kontroll av efterlevnaden av immateriella rättigheter vid gränserna kompletterar efterlevnadskontrollen på den inre marknaden samt initiativ angående handel med tredjeländer och i internationella forum. Detta förslag ingår i den strategiska ram som beskrivs i kommissionens nya meddelande om en inre marknad för immateriella rättigheter [maj 2011].

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1 Offentligt samråd

Kommissionen har genomfört ett offentligt samråd för att alla berörda aktörer ska få fullt tillräckliga möjligheter att bidra till översynen av förordning (EG) nr 1383/2003. Kommissionen fick 89 svar från en rad olika berörda aktörer, däribland rättighetshavare, tillhandahållare av tjänster som rör internationell handel (speditörer, fraktförare m.m.), jurister, akademiska institutioner, icke-statliga organisationer, offentliga myndigheter och privatpersoner.

De frågor som mest intresserade de svarande var förordningens räckvidd angående i vilka situationer tullmyndigheterna får ingripa och vilka immateriella rättigheter som omfattas av förordningen, det förenklade förfarandet i allmänhet samt när det gäller små sändningar och kostnaderna för lagring och förstöring av varor.

2.2 Konsekvensanalys

I konsekvensanalysrapporten identifierades och utvärderades de olika alternativen i fråga om tullens åtgärder och förfaranden för att kontrollera efterlevnaden av immateriella rättigheter vid gränserna. De huvudområden som togs upp i rapporten var möjligheten att skärpa kontrollen av efterlevnaden vid gränserna, efterlevnadskontrollens administrativa och ekonomiska bördor för tullen, rättighetshavare och andra berörda aktörer, och behovet av att säkerställa ändamålsenlighet och överensstämmelse med alla relevanta rättsliga skyldigheter.

I konsekvensanalysrapporten studerades tre olika alternativ, med i tillämpliga fall olika delalternativ. Det första alternativet var ett ”referensscenari” där kommissionen inte skulle vidta några åtgärder och den nuvarande situationen behålls. Det andra alternativet innehöll vissa åtgärder som inte utgör lagstiftning, där kommissionen skulle föreslå utbildningsinitiativ, utformning av riktlinjer och utbyte av bästa praxis. Det tredje alternativet gick ut på att kommissionen skulle föreslå ändringar av det gällande regelverket. I detta alternativ kunde det finnas olika delalternativ för att lösa vart och ett av de identifierade problemen.

⁵ Meddelande från kommissionen av den 11 november 2010: *På väg mot en inre marknadsakt*, KOM(2010) 608 slutlig.

- Alternativ 1 bör uteslutas om kommissionen vill reagera adekvat på rådets begäran om att se över lagstiftningen och de betänkligheter som berörda aktörer uttryckt under samrådet angående den nuvarande lagstiftningens räckvidd och genomförande.
- Alternativ 2 skulle bara delvis lösa de identifierade problemen. Riktlinjer och förklarande anmärkningar skulle kunna bidra till att klargöra tillämpliga förfaranden och allmänna rättsliga principers tillämpning. Sådana åtgärder som inte utgör lagstiftning kan dock inte uppnå alla mål när det gäller att vidga räckvidden för immateriella rättigheter eller införa obligatoriska förfaranden i hela unionen.
- Alternativ 3 skulle ge största möjliga rättsliga klarhet angående inkludering av de immateriella rättigheter som inte täcks av den nuvarande förordningen och leda till harmonisering och förtydligande av förfaranden. Detta alternativ innehöll två delalternativ. Enligt delalternativ 1 skulle möjliga typer av intrång utvidgas till att omfatta rättigheter som redan täcks av den nuvarande förordningen, exempelvis när det gäller varor som innebär intrång i varumärkesrättigheter och inte bara varumärkesförfalskning. Delalternativ 2 innefattade delalternativ 1 och innebar en utvidgning av förordningens räckvidd i fråga om vilka immateriella rättigheter som omfattas.

I konsekvensanalysen drogs slutsatsen att det bästa vore att ändra förordningen för att ta itu med alla identifierade problem och uppnå en balanserad lösning som passar alla kategorier av berörda personer.

3. RÄTTSLIG GRUND OCH SUBSIDIARITET

De kommersiella aspekterna av immateriella rättigheter ingår i den gemensamma handelspolitiken. Artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ger befogenhet att anta åtgärder för genomförandet av den gemensamma handelspolitiken. Den rättsliga grunden för detta förslag är följaktligen artikel 207 i det fördraget.

Förordningen avser de kommersiella aspekterna av immateriella rättigheter i så måtto att den avser åtgärder som ger tullen befogenhet att kontrollera efterlevnaden av immateriella rättigheter vid gränserna när det gäller varor som är föremål för internationell handel. Artikel 3.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ger EU exklusiv befogenhet på den gemensamma handelspolitikens område.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att ha någon inverkan på personalresurser eller EU:s budget och åtföljs således inte av en sådan finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 28 i budgetförordningen (rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget).

5. ÄNDRINGAR

I översynen identifierades vissa förbättringar av regelverket som ansågs nödvändiga för att skärpa reglerna om kontroll av efterlevnaden av immateriella rättigheter, samtidigt som själva reglerna klargörs i rättsligt hänseende. Kommissionen föreslår således att rådets förordning (EG) nr 1383/2003 ersätts med det åtföljande utkastet till ny förordning.

För att skärpa kontrollen av efterlevnaden föreslås det att räckvidden för förordning (EG) nr 1383/2003 utvidgas så att den omfattar handelsnamn, kretsmönster i halvledarprodukter och bruksmönster. Vidare föreslås att förordningen ska omfatta intrång till följd av parallellhandel och utrustning för att kringgå tekniska åtgärder samt andra typer av intrång i rättigheter vars efterlevnad redan kontrolleras av tullen.

Enligt förordningen ska tullen fortsätta att kontrollera efterlevnaden av immateriella rättigheter i alla situationer där varor är föremål för deras övervakning, och distinktionen mellan lagstiftningens processkaraktär och den materiella rätten i fråga om immateriella rättigheter betonas.

Genom förordningen införs även förfaranden som möjliggör för tullen att på vissa villkor låta överlämna varorna för förstöring, utan att behöva genomgå formella och dyra rättsliga förfaranden. Förfarandena för förstöring differentieras beroende på typ av intrång. För varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor kan ägarens samtycke presumeras så länge det inte finns ett uttryckligt motstånd mot förstöringen, medan i andra situationer varornas ägare måste ge ett uttryckligt samtycke till förstöringen. Om en överenskommelse inte nås måste rättighetshavaren inleda ett rättsligt förfarande för fastställande av ett intrång, annars frigörs varorna.

Det föreslås också ett särskilt förfarande för små sändningar av varor som misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade och som omfattas av en ansökan, vilket skulle medge att varor förstörs utan att rättighetshavaren involveras.

Ytterligare bestämmelser föreslås för att skydda lagliga handlares intressen mot missbruk av reglerna om tullens ingripande och för att införliva principerna i stadgan om de grundläggande rättigheterna i förordningen. I detta syfte klargörs i förordningen tidsfristerna för kvarhållande av misstänkta varor, villkoren för när tullen ska överföra uppgifter om sändningar till rättighetshavarna, villkoren för tillämpning av förfarandet för förstöring av varor under tullkontroll vid misstänkta intrång i immateriella rättigheter i andra fall än varumärkesförfalskning eller pirattillverkning samt rätten till försvar. Härigenom blir den nya förordningen ett mer robust verktyg för kontroll av efterlevnaden, och tullens ingripande blir mera legitimt. Frågan om kostnaderna för lagring och förstöring av intrångsgörande varor har uppmärksammats av olika berörda aktörer. Bestämmelserna i förordningen om att tullens direkta kostnader för lagring och förstöring ska bäras av de rättighetshavare som ansöker om tullens ingripande behålls, även om detta inte hindrar dem från att vidta rättsliga åtgärder för att återvinna kostnaderna från den huvudsakliga ansvariga parten. Det föreslås dock ett viktigt undantag för små sändningar, där tullen kommer att stå för lagrings- och förstöringskostnaderna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tullens kontroll av att immateriella rättigheter efterlevs

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag⁶,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens råd begärde i sin resolution av den 25 september 2008 om en övergripande europeisk plan för bekämpning av varumärkesförfalskning och piratkopiering⁷ en översyn av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter⁸.
- (2) Saluföring av varor som gör intrång i immateriella rättigheter medför betydande skada för rättighetshavare, laglydiga tillverkare och handlare. Sådana varor vilseleder också konsumenterna och kan i vissa fall hota deras hälsa och säkerhet. Dessa varor bör i möjligaste mån hållas borta från marknaden och åtgärder bör vidtas för att ta itu med denna olagliga verksamhet utan att laglig handel hindras.
- (3) Översynen av förordning (EG) nr 1383/2003 visade att det krävs vissa förbättringar av regelverket för att skärpa kontrollen av att immateriella rättigheter efterlevs och för att uppnå klarhet angående rättsläget, mot bakgrund av utvecklingen på det ekonomiska, kommersiella och juridiska området.
- (4) För att tullmyndigheterna ska kunna kontrollera att immateriella rättigheter efterlevs bör de kunna kontrollera varor som är, eller borde vara, föremål för tullövervakning i unionens

⁶ EUT C

⁷ EUT C 253, 4.10.2008, s. 1.

⁸ EUT L 196, 2.8.2003, s. 7.

tullområde. Att efterlevnaden av immateriella rättigheter kontrolleras vid gränsen, oavsett var varorna är, eller borde vara, föremål för "tullövervakning" enligt definitionen i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁹, innebär att resurserna används effektivt. När varor kvarhålls av tullen vid gränsen krävs ett enda rättsligt förfarande medan det i fråga om varor som påträffas på marknaden och som har delats upp och levererats till olika detaljhandlare krävs flera separata förfaranden för att uppnå samma nivå på efterlevnadskontrollen. Ett undantag bör göras för varor som övergår till fri omsättning enligt förfarandet för användning för särskilda ändamål, eftersom dessa varor kvarstår under tullövervakning även efter att de övergått till fri omsättning. Denna förordning bör inte heller tillämpas på varor som resande medför i sitt personliga bagage, om varorna är för deras eget personliga bruk och det inte finns några tecken på att syftet med varorna är kommersiellt.

- (5) Förordning (EG) nr 1383/2003 täcker inte vissa immateriella rättigheter och inte heller vissa intrång. För att skärpa kontrollen av att immateriella rättigheter efterlevs bör följaktligen tullkontrollen utvidgas till att omfatta andra typer av intrång, t.ex. intrång till följd av parallellhandel och intrång i sådana rättigheter vars efterlevnad redan kontrolleras av tullmyndigheterna men som inte täcks av förordning (EG) nr 1383/2003. Av samma skäl bör den här förordningen, utöver de rättigheter som redan täcks av förordning (EG) nr 1383/2003, omfatta handelsnamn i den utsträckning de skyddas som exklusiva rättigheter i nationell lagstiftning, kretsmönster i halvledarprodukter, bruksmönster, utrustning för att kringgå tekniska åtgärder och alla exklusiva immateriella rättigheter som fastställs i unionslagstiftningen.
- (6) Den här förordningen innehåller regler om vilka förfaranden tullmyndigheterna ska följa. Således inför denna förordning inte något nytt kriterium för att bedöma huruvida tillämplig immaterialrätt överträds eller ej.
- (7) Den här förordningen bör inte inverka på reglerna om domstolars behörighet, särskilt de som anges i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹⁰.
- (8) Varje person, oavsett om denne är innehavare av en immateriell rättighet, som kan inleda ett rättsligt förfarande i eget namn när det gäller ett eventuellt intrång i denna rättighet bör ha rätt att lämna en ansökan till tullmyndigheterna om att de ska ingripa.
- (9) För att se till att efterlevnaden av immateriella rättigheter kontrolleras i hela unionen bör det, i de fall en person med rätt att lämna en ansökan om ingripande begär efterlevnadskontroll av en immateriell rättighet som omfattar hela unionens territorium, föreskrivas att personen kan begära att tullmyndigheterna i en medlemsstat fattar beslut om ingripande från deras sida och från tullmyndigheternas sida i alla andra medlemsstater där det begärs att efterlevnaden av den immateriella rättigheten kontrolleras.
- (10) För att påskynda kontrollen av immateriella rättigheters efterlevnad bör det föreskrivas att tullmyndigheterna, när de på grundval av tillräcklig bevisning misstänker att varor under deras övervakning gör intrång i immateriella rättigheter, får, på eget initiativ eller på grundval av en

⁹ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

¹⁰ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

ansökan, skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla dem, i syfte att de personer som har rätt att lämna en ansökan om tullmyndigheternas ingripande ska kunna inleda ett förfarande för att fastställa om ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet.

- (11) När det misstänks att varor gör intrång i immateriella rättigheter i andra fall än varumärkesförfalskning eller pirattillverkning kan det vara svårt för tullmyndigheterna att genom en okulär besiktning bedöma om intrång görs i en immateriell rättighet. Det bör således föreskrivas att ett förfarande bör inledas om inte de berörda parterna, dvs. varuinnehavaren och rättighetshavaren, kommer överens om att överlämna varorna för förstöring. De myndigheter som är behöriga för sådana förfaranden bör fastställa huruvida intrång har gjorts i en immateriell rättighet och fatta lämpliga beslut avseende detta intrång.
- (12) Genom förordning (EG) nr 1383/2003 fick medlemsstaterna möjlighet att föreskriva ett förfarande för förstöring av vissa varor utan skyldighet att inleda ett förfarande för fastställande av om ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet. Som det sägs i Europaparlamentets resolution av den 18 december 2008 om varumärkesförfalskningens inverkan på den internationella handeln¹¹ har detta förfarande varit mycket framgångsrikt i de medlemsstater där det har varit tillgängligt. Ett sådant förfarande bör således bli obligatoriskt för de synliga intrång som lätt kan identifieras av tullmyndigheterna vid en okulär besiktning, och detta förfarande bör även tillämpas på begäran av rättighetshavaren när deklaranter eller varuinnehavaren inte motsätter sig förstöring.
- (13) För att minimera de administrativa bördorna och kostnaderna bör ett särskilt förfarande införas för små sändningar av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor, vilket medger att varorna förstörs utan rättighetshavarens samtycke. När det gäller fastställandet av de trösklar som ska gälla för definitionen av små sändningar bör denna förordning delegera till kommissionen befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I samband med detta arbete är det viktigt att kommissionen genomför adekvata samråd, även med experter.
- (14) Vid förberedelsen och utformningen av delegerade akter bör kommissionen tillse att relevanta dokument på lämpligt sätt översänds samtidigt och i god tid till Europaparlamentet och rådet.
- (15) För att få ytterligare klarhet angående rättsläget och skydda lagliga handlares intressen mot potentiellt missbruk av reglerna om efterlevnadskontroll vid gränserna bör man ändra tidsfristerna för kvarhållande av varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet, villkoren för när tullmyndigheterna ska överföra uppgifter om sändningar till rättighetshavarna och villkoren för tillämpning av förfarandet för förstöring av varor under tullkontroll vid misstänkta intrång i immateriella rättigheter i andra fall än varumärkesförfalskning eller pirattillverkning samt införa en bestämmelse om att varuinnehavaren ska få uttrycka sina synpunkter innan tullförvaltningen fattar ett beslut med negativa konsekvenser för honom eller henne.
- (16) Med hänsyn till den provisoriska och förebyggande karaktären hos de åtgärder som antas av tullmyndigheterna på detta område och de motstridande intressena hos de parter som berörs av åtgärderna bör vissa aspekter av förfarandena anpassas i syfte att få en smidig tillämpning av

¹¹ Resolution 2008/2133(INI).

förordningen samtidigt som de berörda parternas rättigheter respekteras. När det gäller de olika underrättelser som föreskrivs i förordningen bör följaktligen tullmyndigheterna skicka underrättelsen till den lämpligaste personen med utgångspunkt i dokumenten över tullbehandling eller den situation som gäller för varorna. Tidsfristerna enligt denna förordning för de nödvändiga underrättelserna bör börja löpa vid den tidpunkt då de skickas av tullmyndigheterna, så att alla tidsfrister för underrättelser till de berörda parterna anpassas till varandra. Tidsfristen för åberopande av rätten att höras innan ett negativt beslut fattas bör fastställas till tre arbetsdagar, med tanke på att innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan om ingripande frivilligt har begärt att tullmyndigheterna ska ingripa och att deklaranten eller varuinhavaren måste vara medveten om den särskilda situation som gäller för deras varor när dessa är föremål för tullövervakning. När det gäller det särskilda förfarandet för små sändningar där konsumenter sannolikt är direkt berörda och inte kan väntas ha samma noggrannhet som andra ekonomiska aktörer som är vana vid att fullgöra tullformaliteter, bör den tidsfristen vara betydligt längre.

- (17) Enligt den förklaring om Trips-avtalet och folkhälsa som antogs vid WTO:s ministerkonferens i Doha den 14 november 2001 kan och bör Trips-avtalet tolkas och tillämpas på ett sätt som underbygger WTO-medlemmarnas rätt att skydda folkhälsan, särskilt genom att underlätta tillgången till läkemedel för alla. När det gäller läkemedel vars transport genom unionens territorium, med eller utan omlastning, lagring, uppdelning av partier eller förändringar av transportsätt eller transportmedel, endast utgör en del av en hel transport som påbörjas och avslutas utanför unionens territorium, bör tullmyndigheterna vid uppskattningen av risken för intrång i immateriella rättigheter beakta alla påtagliga risker för att dessa varor omdirigeras och släpps ut på unionens marknad.
- (18) Av effektivitetsskäl bör bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen¹² gälla.
- (19) Tullmyndigheternas ansvar bör regleras av medlemsstaternas lagstiftning, även om det faktum att tullmyndigheterna beviljar en ansökan om ingripande inte bör ge innehavaren av det beslutet rätt till kompensation för det fall att sådana varor inte upptäcks av ett tullkontor och frigörs eller inga åtgärder vidtas för att kvarhålla varorna.
- (20) Med hänsyn till att tullmyndigheterna kommer att ingripa vid en ansökan som lämnas i förväg bör det föreskrivas att innehavaren av beslutet om beviljande av en ansökan om tullmyndigheternas ingripande bör ersätta dessa för alla de kostnader som de har för att kontrollera efterlevnaden av dennes immateriella rättigheter. Detta bör emellertid inte hindra innehavaren av beslutet från att begära kompensation från intrångsgöraren eller andra personer som kan vara ansvariga enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning. När varor kvarhålls på grundval av en begäran från en tredje part baserad på immateriella rättigheter bör de kostnader och skador som uppstår för andra än tullförvaltningarna till följd av ingripandet från tullens sida regleras av den specifika lagstiftningen i varje enskilt fall.

¹² EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

- (21) Tullens kontroll av att immateriella rättigheter efterlevs medför ett utbyte av uppgifter om de beslut som fattas angående ansökningar om ingripande. En sådan databehandling omfattar även personuppgifter och bör ske i enlighet med unionens lagstiftning, som särskilt anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹⁴.
- (22) För att uppnå enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelser om formulär för ansökningar om tullmyndigheternas ingripande och ansökningar om förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för fastställande av standardformulär.
- (23) Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁵. Även om innehållet i de bestämmelser i denna förordning som ska genomföras omfattas av den gemensamma handelspolitiken, bör med hänsyn till den typ av genomförandeakter som ska antas och deras verkan det rådgivande förfarandet användas för antagandet av genomförandeakterna.
- (24) Förordning (EG) nr 1383/2003 bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹³ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁴ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

¹⁵ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs villkor och förfaranden för tullmyndigheternas ingripande när varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet är eller borde ha varit föremål för tullövervakning inom unionens tullområde.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på varor som har övergått till fri omsättning enligt förfarandet för användning för särskilda ändamål i enlighet med artikel 82 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92.
3. Denna förordning ska inte inverka på medlemsstaternas och unionens immaterialrätt.
4. Denna förordning ska inte tillämpas på varor av icke-kommersiell karaktär som ingår i resandes personliga bagage.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. Med en *immateriell rättighet* avses
 - (a) ett varumärke,
 - (b) en formgivning,
 - (c) en upphovsrätt eller närstående rättighet enligt lagstiftningen i en medlemsstat,
 - (d) en geografisk beteckning,
 - (e) ett patent enligt lagstiftningen i en medlemsstat,
 - (f) ett tilläggsskydd för läkemedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009¹⁶,
 - (g) ett tilläggsskydd för växtskyddsmedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96¹⁷,

¹⁶ EUT L 152, 16.6.2009, s. 1.

- (h) en rättighet enligt gemenskapens växtförädlarrätt, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94¹⁸,
 - (i) en rättighet enligt växtförädlarrätten i en medlemsstat,
 - (j) ett kretsmönster i halvledarprodukter enligt lagstiftningen i en medlemsstat,
 - (k) ett bruksmönster enligt lagstiftningen i en medlemsstat,
 - (l) ett handelsnamn i den utsträckning det skyddas som en exklusiv immateriell rättighet enligt lagstiftningen i en medlemsstat,
 - (m) varje annan rätt som fastställs som en exklusiv immateriell rättighet i unionslagstiftningen.
2. Med ett *varumärke* avses
- (a) ett gemenskapsvarumärke enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009¹⁹,
 - (b) ett varumärke som har registrerats i en medlemsstat eller, vad avser Belgien, Luxemburg eller Nederländerna, hos Benelux byrå för immateriell äganderätt,
 - (c) ett varumärke som är föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat,
 - (d) ett varumärke som är föremål för en internationell registrering med rättsverkan i unionen.
3. Med en *formgivning* avses
- (a) en gemenskapsformgivning enligt förordning (EG) nr 6/2002²⁰,
 - (b) en formgivning som har registrerats i en medlemsstat,
 - (c) en formgivning som är föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat,
 - (d) en formgivning som är föremål för en internationell registrering med rättsverkan i unionen.
4. Med en *geografisk beteckning* avses
- (a) en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning som skyddats för jordbruksprodukter och livsmedel enligt rådets förordning (EG) nr 510/2006²¹,

¹⁷ EGT L 198, 8.8.1996, s. 30.

¹⁸ EGT L 227, 1.9.1994, s. 1.

¹⁹ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

²⁰ EGT L 3, 5.1.2002, s. 1.

²¹ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

- (b) en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning för vin enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007²²,
 - (c) en geografisk beteckning för aromatiserade viner enligt rådets förordning (EEG) nr 1601/91²³,
 - (d) en geografisk beteckning för spritdrycker enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008²⁴,
 - (e) en geografisk beteckning för andra produkter än viner, spritdrycker, jordbruksprodukter eller livsmedel i den utsträckning den fastställs som en exklusiv immateriell rättighet i en medlemsstats lagstiftning eller i unionslagstiftning,
 - (f) en geografisk beteckning enligt avtal mellan unionen och tredjeländer vilken förtecknas som sådan i dessa avtal.
5. Med *varumärkesförfalskade varor* avses
- (a) varor som har utsatts för en åtgärd som innebär ett intrång i ett varumärke och som utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det giltigt registrerade varumärket för varor av samma slag eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke,
 - (b) varor som har utsatts för en åtgärd som innebär ett intrång i en geografisk beteckning och som är försedda med eller beskrivs med ett namn eller uttryck som är skyddat för den geografiska beteckningen.
6. Med *pirattillverkade varor* avses varor som har utsatts för en åtgärd som innebär ett intrång i en upphovsrätt, närstående rättighet eller formgivning och som är eller innehåller kopior som tillverkats utan medgivande från innehavaren av en upphovsrätt, närstående rättighet eller formgivning, oavsett om rättigheten är registrerad, eller från en person som har ett tillstånd av rättighetshavaren i tillverkningslandet.
7. Med *varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet* avses varor avseende vilka det vid första anblicken finns tillräcklig bevisning för att tullmyndigheterna i den medlemsstat där varorna påträffas ska dra slutsatsen att det rör sig om
- (a) varor som har utsatts för en åtgärd som innebär ett intrång i en immateriell rättighet enligt unionens eller den medlemsstats lagstiftning,
 - (b) utrustning, produkter eller komponenter som kringgår en teknik, utrustning eller komponent som vid normalt bruk förhindrar eller begränsar handlingar med avseende på verk som inte har tillåtits av innehavaren av en upphovsrätt eller en till upphovsrätten närstående rättighet och som innebär ett intrång i en immateriell rättighet enligt den medlemsstats lagstiftning,

²² EUT L 148, 6.6.2008, s. 1.

²³ EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.

²⁴ EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

- (c) en form eller matris som är särskilt avsedd eller anpassad för tillverkning av varor som gör intrång i en immateriell rättighet, om denna form eller matris innebär ett intrång i en rättighetshavares rättigheter enligt unionens eller den medlemsstatens lagstiftning.
8. *ansökan*: en begäran till tullmyndigheterna om att dessa ska ingripa i ett fall där varor misstänks göra intrång i en immateriell rättighet.
 9. *nationell ansökan*: en ansökan om att tullmyndigheterna i en medlemsstat ska ingripa i den medlemsstaten.
 10. *unionsansökan*: en ansökan som lämnas i en medlemsstat om att tullmyndigheterna i den medlemsstaten och i en eller flera andra medlemsstater ska ingripa i sina respektive medlemsstater.
 11. *sökanden*: den person som lämnar en ansökan i sitt eget namn.
 12. *varuinnehavare*: den person som äger varorna eller har en liknande förfoganderätt över dem eller som har fysisk kontroll över dem.
 13. *deklarant*: den deklarant som avses i artikel 4.18 i förordning (EEG) nr 2913/92.
 14. *förstöring*: fysisk förstöring, återvinning eller bortskaffande av varor på ett icke-kommersiellt sätt och så att skada för innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan utesluts.
 15. *tullövervakning*: den övervakning från tullmyndigheternas sida som avses i artikel 4.13 i förordning (EEG) nr 2913/92.
 16. *unionens tullområde*: det gemenskapens tullområde som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92.
 17. *frigörande av varor*: den handling varigenom tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande till vilket varorna har hänförts.

Artikel 3

Tillämplig lagstiftning

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i förordning (EG) nr 864/2007²⁵ ska lagstiftningen i den medlemsstat där varorna konstateras befinna sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 tillämpas vid fastställandet av huruvida användningen av dessa varor ger upphov till en misstanke om intrång i en immateriell rättighet eller har inneburit ett intrång i en immateriell rättighet.

KAPITEL II

²⁵ EUT L 199, 31.7.2007, s. 40.

ANSÖKAN OM TULLMYNDIGHETERNAS INGRIPANDE

Avsnitt 1

INLÄMNING AV ANSÖKNINGAR OM INGRIPANDE

Artikel 4

Personer som har rätt att lämna en ansökan

1. Följande personer ska ha rätt att lämna en nationell ansökan eller en unionsansökan:
 - a) Innehavare av immateriella rättigheter.
 - b) Organisationer för kollektiv förvaltning av immateriella rättigheter som regelmässigt erkänns ha rätt att företräda innehavare av upphovsrätter eller närstående rättigheter.
 - c) Organ som tillvaratar branschintressen och som regelmässigt erkänns ha rätt att företräda innehavare av immateriella rättigheter.
 - d) Grupper enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 510/2006, producentgrupper enligt artikel 118e i förordning (EG) nr 1234/2007 eller liknande grupper av producenter som avses i unionslagstiftningen om geografiska beteckningar och som företräder producenter av en geografisk beteckning eller företrädare för sådana grupper; aktörer som har rätt att använda en geografisk beteckning och kontrollorgan som är behöriga för en sådan geografisk beteckning.
2. Utöver de personer som anges i punkt 1 ska följande personer ha rätt att lämna en nationell ansökan:
 - a) Alla andra personer som har tillstånd att använda immateriella rättigheter.
 - b) Grupper av producenter som avses i medlemsstatslagstiftning om geografiska beteckningar och som företräder producenter av en geografisk beteckning eller företrädare för sådana grupper, aktörer som har rätt att använda en geografisk beteckning och kontrollorgan som är behöriga för en sådan geografisk beteckning.
3. Utöver de personer som avses i punkt 1 ska en innehavare av ett exklusivt tillstånd som omfattar unionens tullområde ha rätt att lämna en unionsansökan.
4. För att personer ska ha rätt att lämna en ansökan i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ska de ha möjlighet att inleda ett förfarande för intrång i en immateriell rättighet i den medlemsstat där varorna påträffas.

Artikel 5

Immateriella rättigheter som täcks av unionsansökningar

En unionsansökan får lämnas när det gäller en immateriell rättighet som gäller i hela unionen.

Artikel 6

Inlämning av en ansökan

1. När användning av varor misstänks utgöra ett intrång i en immateriell rättighet får de personer som avses i artikel 4 begära ett ingripande från tullmyndigheternas sida genom att lämna en ansökan till den behöriga tullenheten. Ansökan ska upprättas på det formulär som avses i punkt 3.
2. Varje medlemsstat ska utse den tullenhet som är behörig att ta emot och behandla ansökningar. Medlemsstaten ska informera kommissionen om detta, och kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de behöriga tullenheter som medlemsstaterna utsett.
3. Kommissionen ska fastställa ett ansökningsformulär med hjälp av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 29.2.

I formuläret ska det särskilt begäras att sökanden lämnar följande information:

- (a) Uppgifter om sig själv.
- (b) Sökandens status enligt artikel 4.
- (c) Styrkande handlingar som kan övertyga tullenheten om att sökanden är en person med rätt att lämna en ansökan.
- (d) Bemyndigande för fysiska eller juridiska personer som företräder sökanden, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan lämnas.
- (e) De immateriella rättigheter vars efterlevnad ska kontrolleras.
- (f) När det gäller en unionsansökan, den eller de medlemsstater där tullens ingripande begärs.
- (g) Specifika och tekniska uppgifter om de autentiska varorna, inklusive vid behov bilder.
- (h) Uppgifter som gör att tullmyndigheterna lätt kan identifiera berörda varor och som ska bifogas formuläret.
- (i) Uppgifter som är relevanta för tullmyndigheternas analys och bedömning av risken för att intrång görs i berörda immateriella rättigheter.
- (j) Namn på och adress till de företrädare för sökanden som har ansvar för juridiska och tekniska frågor.

- (k) Ett åtagande från sökanden om att underrätta den behöriga tullenheten om någon av de situationer som anges i artikel 14 uppstår.
 - (l) Ett åtagande från sökanden om att vidarebefordra och uppdatera alla uppgifter som är relevanta för tullmyndigheternas analys och bedömning av risken för att intrång görs i berörda immateriella rättigheter.
 - (m) Ett åtagande från sökanden om att ta på sig ansvaret under de omständigheter som anges i artikel 26.
 - (n) Ett åtagande från sökanden om att bära de kostnader som avses i artikel 27, på de villkor som anges i den artikeln.
 - (o) Att sökanden går med på att de uppgifter som denne lämnar kommer att behandlas av kommissionen.
4. När det finns datorsystem för mottagande och behandling av ansökningar ska dessa lämnas med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.
5. Om en ansökan lämnas efter det att tullmyndigheterna lämnat underrättelse om att varors frigörande har skjutits upp eller att varor kvarhållits enligt artikel 17.4, ska denna ansökan uppfylla följande tilläggskrav:
- a) Den ska lämnas till den behöriga tullenheten inom fyra arbetsdagar efter underrättelsen om att varors frigörande har skjutits upp eller att varor kvarhållits.
 - b) Den ska vara en nationell ansökan.
 - c) Den ska innehålla de uppgifter som föreskrivs i punkt 3. Sökanden får dock utelämna de uppgifter som avses i punkt 3 g-i.

Avsnitt 2

BESLUT BETRÄFFANDE ANSÖKNINGAR OM INGRIPANDE

Artikel 7

Behandling av en ansökan

1. När den behöriga tullenheten mottar en ansökan och finner att den inte innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 6.3 ska tullenheten begära att sökanden lämnar de uppgifter som saknas inom tio arbetsdagar efter att den skickat underrättelse om detta.

I sådana fall ska den tidsfrist som avses i artikel 8 första stycket skjutas upp tills de berörda uppgifterna har mottagits.
2. Om sökanden inte lämnar de saknade uppgifterna inom den tidsfrist som avses i punkt 1 ska den behöriga tullenheten avslå ansökan.

3. Sökanden ska inte krävas på någon avgift för de administrativa kostnader som behandlingen av ansökan leder till.

Artikel 8

Underrättelse om beslut om beviljande eller avslående av en ansökan om ingripande

Den behöriga tullenheten ska underrätta sökanden om sitt beslut om beviljande eller avslående av ansökan inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan.

När sökanden tidigare har underrättats om att tullmyndigheterna har skjutit upp varornas frigörande eller har kvarhållit varorna ska emellertid den behöriga tullenheten underrätta sökanden om sitt beslut om beviljande eller avslående av ansökan inom en arbetsdag efter mottagandet av ansökan.

Artikel 9

Beslut beträffande en ansökan om ingripande

1. Beslut om beviljande av en nationell ansökan, beslut om återkallande eller ändring av sådana beslut och beslut om förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa ska, i den medlemsstat där den nationella ansökan lämnats, börja gälla från och med dagen för antagande av beslutet.
2. Beslut om beviljande av en unionsansökan, beslut om återkallande eller ändring av sådana beslut och beslut om förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa ska börja gälla enligt följande:
 - (a) I den medlemsstat där ansökan lämnats, från och med dagen för antagande av beslutet.
 - (b) I alla andra medlemsstater där ett ingripande från tullmyndigheternas sida begärs, från och med den dag tullmyndigheterna underrättats i enlighet med artikel 13.2, förutsatt att innehavaren av beslutet har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 27.3.

Artikel 10

Period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa

1. Vid beviljandet av en ansökan ska den behöriga tullenheten ange under vilken period tullmyndigheterna ska ingripa.

Perioden ska börja löpa dagen för beslutet om beviljande av ansökan och får inte överstiga ett år.
2. När en ansökan som lämnas efter tullmyndigheternas underrättelse om att varors frigörande har skjutits upp eller att varor kvarhållits enligt artikel 17.4 inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 6.3 g–i, ska ansökan beviljas endast i fråga om uppskjutande av varors frigörande eller kvarhållande av varor.

3. När en immateriell rättighet upphör att gälla eller när sökanden av andra skäl upphör att vara den person som har rätt att lämna en ansökan ska tullmyndigheterna inte längre ingripa. De tullmyndigheter som fattade beslutet om beviljande av ansökan ska återkalla eller ändra beslutet i enlighet härmed.

Artikel 11

Förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa

1. När den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa löper ut, och förutsatt att innehavaren av beslutet betalat de skulder till tullmyndigheterna som denne ådragit sig enligt denna förordning, får den tullenhet som fattade det ursprungliga beslutet, på begäran av innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan, förlänga denna period.
2. Om begäran om förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa görs mindre än 30 arbetsdagar innan beslutet löper ut, får den behöriga tullenheten avslå begäran om förlängning.
3. I begäran om förlängning ska sökanden upplysa om alla ändringar av de uppgifter som tillhandahållits enligt artikel 6.3.
4. Den behöriga tullenheten ska underrätta innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan om sitt beslut om förlängning inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av begäran om förlängning.
5. Den förlängda period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa ska börja löpa dagen för beslutet om beviljande av förlängning och får inte överstiga ett år.

När en immateriell rättighet upphör att gälla eller när sökanden av andra skäl upphör att vara den person som har rätt att lämna en ansökan ska tullmyndigheterna inte längre ingripa. De tullmyndigheter som fattade beslutet om beviljande av förlängning ska återkalla eller ändra beslutet i enlighet härmed.

6. Innehavaren av beslutet ska inte krävas på någon avgift för de administrativa kostnader som behandlingen av begäran om förlängning leder till.
7. Kommissionen ska fastställa ett formulär för begäran om förlängning med hjälp av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 12

Ändring av ett beslut när det gäller immateriella rättigheter

Den behöriga tullenhet som fattat beslutet om beviljande av ansökan får på begäran av innehavaren av det beslutet ändra förteckningen över de immateriella rättigheter som omfattas av beslutet.

När det gäller ett beslut om beviljande av en unionsansökan får en ändring som består i tillägg av ytterligare immateriella rättigheter bara avse sådana immateriella rättigheter som omfattas av artikel 5.

Artikel 13

Den behöriga tullenhetens underrättelseskyldigheter

1. Den behöriga tullenhet till vilken en nationell ansökan har lämnats ska vidarebefordra följande beslut till tullkontoren i sin medlemsstat omedelbart efter det att besluten fattats:
 - (a) Beslut om beviljande av en nationell ansökan.
 - (b) Beslut om återkallande av beslut om beviljande av en nationell ansökan.
 - (c) Beslut om ändring av beslut om beviljande av en nationell ansökan.
 - (d) Beslut om förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa.

2. Den behöriga tullenhet till vilken en unionsansökan har lämnats ska vidarebefordra följande beslut till den behöriga tullenheten i den eller de medlemsstater som anges i unionsansökan:
 - (a) Beslut om beviljande av en unionsansökan.
 - (b) Beslut om återkallande av beslut om beviljande av en unionsansökan.
 - (c) Beslut om ändring av beslut om beviljande av en unionsansökan.
 - (d) Beslut om förlängning av eller om vägran att förlänga den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa.
 - (e) Beslut om upphävande av tullmyndigheternas ingripande enligt artikel 15.2.

Den behöriga tullenheten i den eller de medlemsstater som anges i unionsansökan ska därefter omedelbart vidarebefordra dessa beslut till tullkontoren.

3. När den centrala databas hos kommissionen som avses i artikel 31.3 har inrättats ska samtliga utbyten av uppgifter om beslut om ansökningar om ingripande, åtföljande dokument och underrättelser mellan medlemsstaternas tullmyndigheter ske via den databasen.

Artikel 14

Underrättelseskyldigheter för innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan

Innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan ska underrätta den behöriga tullenhet som fattade beslutet i följande fall:

- a) När en immateriell rättighet som täcks av ansökan upphör att gälla.
- b) När innehavaren av beslutet av andra skäl upphör att vara den person som har rätt att lämna en ansökan.
- c) När de uppgifter som tillhandahållits enligt artikel 6.3 ändras.

Artikel 15

Innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan fullgör inte sina skyldigheter

1. När innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan använder de uppgifter som lämnats av tullmyndigheterna för andra ändamål än de som föreskrivs i artikel 19 får den behöriga tullenheten
 - a) upphäva beslutet om beviljande av ansökan i den medlemsstat där uppgifterna lämnats eller använts till och med utgången av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa,
 - b) vägra att förlänga den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa.
2. Den behöriga tullenheten får besluta att upphäva tullmyndigheternas ingripande till och med utgången av den period under vilken dessa myndigheter ska ingripa, om innehavaren av beslutet
 - a) inte fullgör sina underrättelseskyldigheter enligt artikel 14,
 - b) inte iakttar reglerna i artikel 18.2 om återlämnande av varuprov,
 - c) inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 27.1 och 27.3 i fråga om kostnader och översättning,
 - d) inte inleder ett förfarande enligt artiklarna 20.1, 23.4 eller 24.9.

När det gäller en unionsansökan ska beslutet om att upphäva tullmyndigheternas ingripande gälla enbart i den medlemsstat där beslutet fattas.

KAPITEL III

BESTÄMMELSER OM TULLMYNDIGHETERNAS INGRIPANDE

Avsnitt 1

KVARHÅLLANDE ELLER UPPSKJUTANDE AV FRIGÖRANDE AV SÅDANA VAROR SOM MISSTÄNKTS GÖRA INTRÅNG I EN IMMATERIELL RÄTTIGHET

Artikel 16

Kvarhållande av varor eller uppskjutande av varors frigörande efter beviljande av en ansökan

1. När en medlemsstats tullmyndigheter i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 identifierar varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet som täcks av ett beslut

om beviljande av en ansökan om ingripande, ska de fatta ett beslut om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla varorna.

2. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut om uppskjutande av varors frigörande eller om kvarhållande av varor kan de begära att innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan ska tillhandahålla dem alla relevanta uppgifter. Tullmyndigheterna får även lämna uppgifter till innehavaren av beslutet om det faktiska eller uppskattade antalet varor och deras beskaffenhet samt vid behov bilder på dessa varor.
3. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut om att skjuta upp varors frigörande eller att kvarhålla varor ska de meddela denna avsikt till deklaranten eller, om det rör sig om kvarhållande, varuinnehavaren. Deklaranten eller varuinnehavaren ska ges möjlighet att uttrycka sina synpunkter inom tre arbetsdagar efter att meddelandet skickats.
4. Tullmyndigheterna ska underrätta innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan samt deklaranten eller varuinnehavaren om sitt beslut att skjuta upp varors frigörande eller att kvarhålla varorna inom en arbetsdag efter det att beslutet fattats.

Underrättelsen till deklaranten eller varuinnehavaren ska innehålla information om de juridiska konsekvenser som avses i artikel 20 i fråga om andra varor än varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor eller som avses i artikel 23 i fråga om varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor.

5. I fråga om de varor vars frigörande har skjutits upp eller som har kvarhållits ska tullmyndigheterna underrätta innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan och deklaranten eller varuinnehavaren om den faktiska eller uppskattade varukvantiteten och varornas faktiska eller uppskattade beskaffenhet, och vid behov lämna bilder på dessa varor.
6. När flera personer anses vara varuinnehavare ska tullmyndigheterna inte behöva underrätta mer än en person.

Artikel 17

Uppskjutande av varors frigörande eller kvarhållande av varor utan att en ansökan beviljats

1. När tullmyndigheterna i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 identifierar varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet får de skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla varorna innan de har underrättats om ett beslut om beviljande av en ansökan i fråga om dessa varor.
2. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut om uppskjutande av varors frigörande eller om kvarhållande av varor kan de, utan att lämna några uppgifter utöver uppgifter om det faktiska eller uppskattade antalet varor och deras beskaffenhet samt vid behov bilder på dessa varor, begära av vilken person som helst som har rätt att lämna en ansökan beträffande det misstänkta intrånget i en immateriell rättighet att denne tillhandahåller alla relevanta uppgifter.
3. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut om att skjuta upp varors frigörande eller att kvarhålla varor ska de meddela denna avsikt till deklaranten eller, om det rör sig om kvarhållande,

varuinnehavaren. Deklaranten eller varuinnehavaren ska ges möjlighet att uttrycka sina synpunkter inom tre arbetsdagar efter att meddelandet skickats.

4. Tullmyndigheterna ska underrätta vilken person som helst som har rätt att lämna en ansökan beträffande det misstänkta intrånget i en immateriell rättighet om att varors frigörande har skjutits upp eller att varor kvarhållits inom en arbetsdag efter det att frigörandet av varorna skjutits upp eller varorna kvarhållits.
5. Tullmyndigheterna ska bevilja frigörande av varor eller upphöra med kvarhållandet av varor omedelbart efter fullgörandet av samtliga tullformaliteter i följande fall:
 - a) När de inte har identifierat någon person med rätt att lämna en ansökan beträffande det misstänkta intrånget i en immateriell rättighet inom en arbetsdag från uppskjutandet av varornas frigörande eller kvarhållandet av varorna.
 - b) När de inte har mottagit eller har avslagit en ansökan i enlighet med artikel 6.5.

Tullmyndigheterna ska underrätta deklaranter eller varuinnehavaren om sitt beslut att skjuta upp varors frigörande eller att kvarhålla varorna inom en arbetsdag efter det att beslutet fattats.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på lättförstörbara varor.

Artikel 18

Inspektion och provtagning av varor vars frigörande har skjutits upp eller som har kvarhållits

1. Tullmyndigheterna ska ge innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan och deklaranter eller varuinnehavaren möjlighet att inspektera de varor vars frigörande har skjutits upp eller som har kvarhållits.
2. Tullmyndigheterna får ta varuprover och överlämna dessa till innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan, på dennes begäran och enbart för analysändamål och för att underlätta det påföljande förfarandet i fråga om varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor. Innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan ska ensam ansvara för all analys av dessa varuprover.

Om omständigheterna medger det ska varuproverna återlämnas när den tekniska analysen fullbordats och innan varorna frigörs eller deras kvarhållande upphör.

3. Tullmyndigheterna ska, på begäran och om de känner till uppgifterna, tillhandahålla innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan namn på och adresser till mottagaren, avsändaren, deklaranter eller varuinnehavaren samt uppgifter om tullförfarandet och ursprung, härkomst och bestämmelseort för de varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet.
4. Varje medlemsstat ska själv fastställa villkoren för lagring av varorna under den period frigörandet är uppskjutet eller varorna kvarhålls, inbegripet bestämmelser om kostnader.

Artikel 19

Tillåten användning av vissa uppgifter av innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan

Om innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan har mottagit de uppgifter som avses i artikel 18.3 får denne använda dessa uppgifter enbart för följande ändamål:

- a) För att inleda ett förfarande för fastställande av huruvida intrång har gjorts i en immateriell rättighet.
- b) För att begära kompensation från intrångsgöraren eller andra personer när varor förstörts i enlighet med artikel 20.3 eller 23.3.

Avsnitt 2

INLEDANDE AV ETT FÖRFARANDE OCH PÅSKYNDAT FRIGÖRANDE AV VAROR

Artikel 20

Inledande av ett förfarande

1. När andra varor än sådana som omfattas av artiklarna 23 och 24 misstänks göra intrång i en immateriell rättighet ska innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan inleda ett förfarande för fastställande av huruvida intrång har gjorts i en immateriell rättighet inom tio arbetsdagar från det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varor eller kvarhålla varor har skickats.

När det rör sig om lättförstörbara varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet ska den tidsfrist för inledande av ett förfarande som avses i första stycket vara tre arbetsdagar från det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varor eller kvarhålla varor har skickats.

2. Tullmyndigheterna ska bevilja frigörande av varor eller upphöra med kvarhållandet av varor omedelbart efter det att samtliga tullformaliteter fullgjorts, om innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan inte har informerat dem om något av följande inom den tidsfrist som avses i punkt 1:
 - a) Att ett förfarande för att fastställa huruvida intrång har gjorts i en immateriell rättighet har inletts.
 - b) Att innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan och varuinnehavaren har ingått ett skriftligt avtal om att överlämna varorna för förstöring.
3. Vid ett avtal om överlämnande av varor för förstöring enligt punkt 2 b ska förstöringen utföras under tullens kontroll och innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan bära kostnaderna och ansvara för förstöringen, om inte annat föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där varorna förstörs.

4. På begäran av innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan får tullmyndigheterna i tillämpliga fall förlänga den tidsfrist som avses i punkt 1 första stycket med högst tio arbetsdagar.

När det gäller lättförstörbara varor får den tidsfrist som avses i punkt 1 andra stycket inte förlängas.

Artikel 21

Påskyndat frigörande av varor

1. I de fall tullmyndigheterna har underrättats om inledandet av ett förfarande för fastställande av huruvida intrång har gjorts i en formgivning, ett patent, ett bruksmönster eller en växtförädlarrätt och den period som föreskrivs i artikel 20 har löpt ut, får deklaranten eller varuinnehavaren begära att tullmyndigheterna frigör varorna eller upphör med deras kvarhållande.

Tullmyndigheterna ska frigöra varorna eller upphöra med deras kvarhållande först när samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Deklaranten eller varuinnehavaren har ställt en garanti.
 - b) Den myndighet som är behörig för fastställandet av huruvida ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet har inte tillåtit försiktighetsåtgärder.
 - c) Samtliga tullformaliteter har fullgjorts.
2. Den garanti som avses i punkt 1 a ska ställas av deklaranten eller varuinnehavaren inom tio arbetsdagar efter den dag då tullmyndigheterna mottagit den begäran som avses i punkt 1.
 3. Tullmyndigheterna ska fastställa garantins belopp till en nivå som är tillräckligt hög för att skydda intressena hos innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan.
 4. Det faktum att en garanti ställts ska inte inverka på de andra rättsmedel som står till buds för innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan.

Artikel 22

Förbjuden tullbehandling av varor som överlämnats för förstöring

1. Varor som överlämnats för förstöring enligt artikel 20, 23 eller 24 får inte
 - a) övergå till fri omsättning,
 - b) föras ut ur unionens tullområde,
 - c) exporteras,
 - d) återexporteras,

- e) hänföras till ett suspensivt arrangemang,
 - f) läggas upp i en frizon eller i ett frilager.
2. Tullmyndigheterna får tillåta att sådana varor som avses i punkt 1 befordras under tullövervakning mellan olika platser inom unionens tullområde i syfte att förstöras under tullens kontroll.

Avsnitt 3

VARUMÄRKESFÖRFALSKADE OCH PIRATTILLVERKADE VAROR

Artikel 23

Förstöring av varor och inledande av ett förfarande

1. Varor som misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade får förstöras under tullkontroll utan att man behöver fastställa huruvida ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där varorna påträffas, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan har skriftligen informerat tullmyndigheterna om sitt samtycke till förstöringen av varorna inom tio arbetsdagar eller, i fråga om lättförstörbara varor, tre arbetsdagar från det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla varorna har skickats.
 - (b) Deklaranten eller varuinnehavaren har skriftligen informerat tullmyndigheterna om sitt samtycke till förstöringen av varorna inom tio arbetsdagar eller, i fråga om lättförstörbara varor, tre arbetsdagar från det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla varorna har skickats.
2. När deklaranten eller varuinnehavaren inte har bekräftat sitt samtycke till förstöringen inom de tidsfrister som anges i punkt 1 b och inte heller har meddelat sitt motstånd till förstöringen till de tullmyndigheter som fattade beslut om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla dem, får tullmyndigheterna anse att deklaranten eller varuinnehavaren har samtyckt till att varorna förstörs.

Tullmyndigheterna ska informera innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan i enlighet härmed.

När deklaranten eller varuinnehavaren invänder mot att varorna förstörs ska tullmyndigheterna informera innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan om detta.
3. Förstöringen ska utföras under tullens kontroll och innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan ska bära kostnaderna och ansvara för förstöringen, om inte annat föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där varorna förstörs. Varuprover får tas före förstöringen.

4. Om det inte finns samtycke till förstörelsen ska innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan inleda ett förfarande för fastställande av huruvida ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet inom tio arbetsdagar eller, i fråga om lättförstörbara varor, tre arbetsdagar från det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla varorna har skickats.

På begäran av innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan får tullmyndigheterna i tillämpliga fall förlänga de tidsfrister som avses i första stycket med högst tio arbetsdagar.

När det gäller lättförstörbara varor får dessa tidsfrister inte förlängas.

5. Tullmyndigheterna ska bevilja frigörande av varorna eller upphöra med kvarhållandet av dem omedelbart efter det att samtliga tullformaliteter fullgjorts, om innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan inte har informerat dem om något av följande:
 - (a) Att denne samtycker till förstörelsen, inom de tidsfrister som avses i punkt 1 a.
 - (b) Att denne inleder ett förfarande för fastställande av huruvida ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet inom den tidsfrist som avses i punkt 4.

Artikel 24

Särskilt förfarande för förstörelse av varor i små sändningar

1. Denna artikel ska tillämpas på varor som uppfyller alla följande villkor:
 - (a) De misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade.
 - (b) De är inte lättförstörbara.
 - (c) De omfattas av ett beslut om beviljande av en ansökan.
 - (d) De transporteras i små sändningar.
2. Artiklarna 16.3, 16.4, 16.5 och 18.2 ska inte tillämpas.
3. När tullmyndigheterna meddelar beslutet om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla dem, inom en arbetsdag efter antagandet av beslutet, ska de informera deklaranter eller varuinnehavaren om följande:
 - a) Deras avsikt att förstöra varorna.
 - b) Deklarantens eller varuinnehavarens rättigheter enligt punkterna 4 och 5.
4. Deklaranten eller varuinnehavaren ska ges möjlighet att uttrycka sina synpunkter inom 20 arbetsdagar efter det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla dem har skickats.

5. De berörda varorna får förstöras om deklaranter eller varuinnehavaren, inom 20 arbetsdagar efter det att beslutet om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla dem har skickats, bekräftar för tullmyndigheterna sitt samtycke till att varorna förstörs.
6. När deklaranter eller varuinnehavaren inte har bekräftat sitt samtycke till förstöringen inom den tidsfrist som anges i punkt 5 och inte heller har meddelat sitt motstånd till förstöringen till det tullkontor som antog beslut om att skjuta upp frigörandet av varorna eller att kvarhålla dem, får tullmyndigheterna anse att deklaranter eller varuinnehavaren har samtyckt till att varorna förstörs.
7. Förstöringen ska utföras under tullens kontroll och tullmyndigheterna ska bära kostnaderna för den.
8. När deklaranter eller varuinnehavaren invänder mot förstöringen av varorna ska tullmyndigheterna meddela innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan detta samt antalet varor och deras beskaffenhet, inklusive vid behov tillhandahålla bilder på dessa varor.
9. Tullmyndigheterna ska bevilja frigörande av varorna eller upphöra med deras kvarhållande omedelbart efter det att samtliga tullformaliteter fullgjorts, när de inom tio arbetsdagar från det att den information som avses i punkt 8 har skickats inte har mottagit uppgifter från innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan beträffande inledande av ett förfarande för fastställande av huruvida ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet.
10. Kommissionen ska få befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 när det gäller att fastställa trösklar för definitionen av små sändningar enligt den här artikeln.

KAPITEL IV

ANSVARSSKYLDIGHET, KOSTNADER OCH PÅFÖLJDER

Artikel 25

Tullmyndigheternas ansvarsskyldighet

Utan att det påverkar medlemsstaternas tillämpliga lagstiftning ska ett beslut om att bevilja en ansökan inte ge innehavaren av det beslutet rätt till kompensation för det fall att varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet inte upptäcks av ett tullkontor och frigörs eller när inga åtgärder vidtas för att kvarhålla varorna.

Artikel 26

Ansvarsskyldighet för innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan

När ett enligt denna förordning vederbörligen inlett förfarande inte fullföljs till följd av en handling eller försummelse av innehavaren av beslutet om beviljande av en ansökan eller om det senare konstateras att varorna i fråga inte gör intrång i en immateriell rättighet, ska innehavaren av beslutet om

beviljande av ansökan vara ansvarsskyldig gentemot de personer som befinner sig i en situation som avses i artikel 1.1, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där varorna påträffas.

Artikel 27

Kostnader

1. På begäran av tullmyndigheterna ska innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan ersätta alla de kostnader som en tullförvaltning har för att hålla varorna under tullövervakning enligt artiklarna 16 och 17 och för att förstöra varor enligt artiklarna 20 och 23.
2. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av rätten för innehavaren av beslutet om beviljande av ansökan att begära kompensation från intrångsgöraren eller andra personer i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där varorna påträffas.
3. Innehavaren av ett beslut om beviljande av en unionsansökan ska tillhandahålla och betala för all översättning som begärs av de tullmyndigheter som ska ingripa beträffande de varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet.

Artikel 28

Administrativa påföljder

Medlemsstaterna ska föreskriva administrativa påföljder för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. De administrativa påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen dessa bestämmelser inom sex månader från den dag denna förordning träder i kraft och utan dröjsmål meddela kommissionen alla senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

KAPITEL V

KOMMITTÉ, DELEGERING OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den tullkodexkommitté som inrättats genom artiklarna 247a och 248a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 30

Utövande av delegering

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 24.10 ska ges på obestämd tid från och med den dag denna förordning träder i kraft.
3. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegerade befogenhet som avses i artikel 24.10. Ett beslut om återkallande ska avsluta delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Det ska börja gälla dagen efter att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Beslutet ska inte påverka giltigheten hos de delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 24.10 ska träda i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom två månader efter det att akten anmälades till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löpt ut, har informerat kommissionen om att de inte har några invändningar. Perioden ska förlängas med två månader på initiativ av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 31

Utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna och kommissionen om beslut angående ansökningar om ingripande

1. De behöriga tullenheterna ska underrätta kommissionen om följande:
 - a) Ansökningar om ingripande, inklusive eventuella fotografier, bilder och broschyrer.
 - b) Beslut om beviljande av ansökningar.
 - c) Beslut om förlängning av den period under vilken tullmyndigheterna ska ingripa eller beslut om återkallande av beslut om beviljande av ansökningar eller beslut om ändring av dessa.
 - d) Upphävanden av beslut om beviljande av ansökningar.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 g i rådets förordning (EG) nr 515/97 och när varors frigörande har skjutits upp eller varor har kvarhållits, ska tullmyndigheterna lämna alla relevanta uppgifter till kommissionen, inbegripet uppgifter om varorna, immateriella rättigheter, förfaranden och transporter.
3. Alla uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska lagras i en central databas hos kommissionen.

4. Kommissionen ska göra de relevanta uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 tillgängliga för medlemsstaternas tullmyndigheter i elektronisk form.

Artikel 32

Uppgiftsskydd

1. Behandlingen av personuppgifter i kommissionens centrala databas ska utföras i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001²⁶ och under övervakning av Europeiska datatillsynsmannen.
2. Behandlingen av personuppgifter hos medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utföras i enlighet med direktiv 95/46/EG²⁷ och under övervakning av de oberoende myndigheter i medlemsstaterna som avses i artikel 28 i direktivet.

Artikel 33

Perioder, datum och frister

De bestämmelser om perioder, datum och frister som anges i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71²⁸ ska tillämpas.

Artikel 34

Ömsesidigt administrativt bistånd

Bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 ska tillämpas.

Artikel 35

Upphävande

Förordning (EG) nr 1383/2003 ska upphöra att gälla den XX-XX-20XX.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 36

Övergångsbestämmelser

Ansökningar om ingripande som beviljats enligt rådets förordning (EG) nr 1383/2003 ska vara giltiga under den period enligt beslutet om beviljande av ansökan då tullmyndigheterna ska ingripa, och denna period ska inte förlängas.

²⁶ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

²⁷ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

²⁸ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

Artikel 37

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24.1–24.9 ska dock tillämpas från och med den XX.XX.20XX.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande